

inquietud a l'aquavit

Es el de menys

En el Ple de «la màxima emoció», després que el Sr. Boè va llegir la memòria presentada pel Sr. Rossell i ens encolomà aquell paràgraf tan bonic defensant la seva honorabilitat, s'aixecà el Sr. Pagès dient: «Perquè el Sr. Boè, que d'una manera tan digna ha defensat la seva honorabilitat...» Però el Sr. Boè, que anava per feina, l'interrompé dient: «Res, home, res; això és el de menos.»

Joc de lletres

En la mateixa sessió vàrem comptar que entre el Sr. Boè i el Sr. Pagès repetiren almeny vint vegades per barba el mot honorabilitat. I, cosa estranya, no s'entrebancaren mai. ¡Tan fàcil com és una reliscada!

Lapsus lingüe

En canvi, el Sr. Pagès, en el mateix ple i abogant perquè no es pagués el cupó trimestral de l'emprèstit digué: «No hi ha dret que els interessos de la ciutat es vegin amenaçats per la corrua d'impostos que reportarà aquest pagament, cosa que sempre repercuteix a menguar els jornals de la classe oprimida.»

Nosaltres suposem que volia dir oprímida.

I, en quant a l'emprèstit, creiem que és una carga insuportable. Ara, que també desitjaríem saber en quina llista de protesta va firmar.

Augment

Als alferes i tinents de l'exèrcit els han augmentat el sou. Fa poc temps que també s'augmentà el dels capitans, comandants, coronels, etc., etc...

El govern, amb el canvi de règim de censura, sistema de denúncies i recollida d'exemplars demostra plenament que anem de dret camí de la normalitat.

La «Veu» de la Lliga

Els senyors de la plaça de la Cucurulla, com que per l'única cosa que han vingut al món és per fer eleccions i enredar la boga, l'altre dia tingueren la gosadia d'afirmar que la protesta de la premsa catalana en el cas Macià no era més que tirar aigua al seu molí en vistes a les properes eleccions.

«La Veu de Catalunya» i l'«A. B. C.», de bracet. Aquestes coses no sorprenen a ningú; al cap i a la fi són de la mateixa espècie, però amb diferents collars.

D'interès públic

En vista dels èxits assolits arreu pels «Chicos del Albiñana», sembla que hi ha el propòsit de constituir un grup en nostra ciutat.

Nosaltres anticipadament sabem els individus que poden formar-ne part. Qui vulgui la llista, que passi per la Redacció.

La vorera dels frares

Creiem necessària la construcció immediata de la vorera que comprèn el casal dels frares i un magatzem que llinda amb dit casal. Encara que sols sigui en atenció a les parroquianes — no del magatzem, eh?—. En cas contrari, els dies de pluja hauran de tancar la botiga.

Greix

El Sr. Cambó ja està més bé, fins ha augmentat set quilos.

¿Set kilos? Un per cada any de dictadura.

En el pròxim número publicarem la nostra informació i opinió sobre l'assumpte del Col·legi de Segona Ensenyança, puix creiem que els esdeveniments s'hauran desenvolupat i faran necessari que nosaltres hi intervinguem.

Retallant

«El Día Gráfico» del dia 9 porta una informació dels successos de Màlaga, de la qual retallem el següent paragraf: «La pareja que le acompañaba disparó al aire y al rebotar los proyectiles resultaron heridos dos obreros ferroviarios.»

Pel que es veu, l'aire de Màlaga és d'una densitat tal, que fins obliga a rebotre els projectils. El mateix cas que a Covadonga.

Conversa caçada al vol

—Sí, home, sí; a més de totes les plagues que tu vas enumerant, n'existeix una altra més tòxica que pocs s'en donen compte i que la Rússia Soviètica ha combatut amb energia.

—¿...?

—No; no és pas la cocaïnomania, ni la opiomania, ni la morfínomania, ni...

—Acaba, doncs: ¿Quina és?

—La Deïomania.

—¿...?

—Sí; aquesta mania, que té tants adeptes, de pendre cada dos per tres Nostre Senyor.

Una anècdota municipal

Un amic ens conta que en un ple del nostre Ajuntament, en fer ús de la paraula el Sr. Aymerich s'oi un crit del públic de: «¡Que calli en Trompa!» La sessió continuà fins a la fi sense cap més incident; però a la sortida aquest conseller preguntava als seus companys de consistori: «¿Què volia dir aquell que cridava: Quien calla otorga?»

Cambis

El Govern del general Berenguer ha dictat un R. D. canviant l'uniforme de l'exèrcit implantat pel seu antecessor Primo de Rivera.

Així és que els soldats no portaran boina; cosa que per als nostres pares sobre tot, serà molt celebrada, puix que tots sabem el mal record que els suggereix aquesta espècie de bolet verinós.

L'estudi ha estat per mi el sobirà remei contra els enuigs de la vida, i no he tingut mai cap pena que una hora de lectura no hagi esvaït.

MONTESQUIEU

RÓTULS CRISTALL

Papers de fantasia

Especialitat

en imitacions de

marbre i fusta

Miquel Soto

PINTOR DECORADOR

PREUS ECONÓMICS

Carrer de Girona, 96

GRANOLLERS